

Dziuba, Andrzej Franciszek

"Moja pierwsza spowiedź", Antoni Długosz, Radom 2008 : [recenzja]

Warszawskie Studia Pastoralne 10, 229-231

2009

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych oraz w kolekcji mazowieckich czasopism regionalnych mazowsze.hist.pl.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

BP ANTONI DŁUGOSZ, **Moja pierwsza spowiedź**,
Polskie Wydawnictwo Encyklopedyczne, Radom
2008, ss. 63.

Życie religijne jest szczególnym wyrazem spełniania się osoby ludzkiej. Właśnie w swym odniesieniu do Boga człowiek pełniej rozpoznaje siebie i innych. Zatem nie jest to tylko odniesienie do Boga, ale jest to szczególne miejsce spełniania się człowieka, jako osoby stworzonej na Boży obraz i podobieństwo. Co zostało jeszcze szczególnie ugruntowane w zbawczym dziele Jezusa Chrystusa, a zwłaszcza w Jego paschalnym misterium męki, śmierci, zmartwychwstania i daru Ducha Świętego.

We wzajemnych relacjach człowieka z Bogiem szczególne znaczenie mają sakramenty święte, te widzialne znaki niewidzialnej łaski. Szczególnie angażującym jest sakrament pokuty i pojednania. To jest niezwykle sakramentalne spotkanie z Bogiem miłosierdzia.

Bp Antoni Długosz, mając na względzie właśnie ten sakrament, przygotował opracowanie dla dzieci przygotowujących się pierwszej spowiedzi. Jest on profesorem w Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie oraz biskupem pomocniczym w Częstochowie. Znany jest także jako autor wielu tekstów dla dzieci, a także występuje w programach telewizyjnych do nich adresowanych.

Publikację otwiera spis treści (s. 5–6). Następnie podzielona zostało na trzy bloki tematyczne, a w zasadzie według klucza adresatów. Chodzi o osoby związane z tym przygotowaniem, a więc dziecko, rodzice, katecheci i kapłani.

Dziecko to tytuł pierwszej, a zarazem i najobszerniejszej części (s. 7–44). Wskazano najpierw na rodzinę jako wspólnotę zakładaną przez ludzi oraz na domowy Kościół. Dlaczego grzeszę musi każdy się zapytać. A jednocześnie staje prawa, że Bóg zawsze kocha człowieka, który wyposażony jest w dar sumienia, będącego, zdaniem autora, głosem Pana Boga. Tutaj staje także spowiednik. Przywołano także pięć warunków dobrej spowiedzi. Wreszcie przychodzi praktyczne przygotowanie do sakramentu pokuty i pojednania. Ważnym

jest także nabożeństwo pokutne i wreszcie spowiedź. Podano także przebieg pierwszej spowiedzi.

Drugi blok książki nosi tytuł *Rodzice* (s. 45–57). Wobec pierwszej spowiedzi dziecka mają oni niepowtarzalne zadania. Zresztą sam sakrament ma duże znaczenie dla całej rodziny. Wskazano na przykładową liturgię domową przed przystąpieniem do sakramentu pokuty i pojednania. Przed wyjściem do kościoła rodzice powinni udzielić specjalnego błogosławieństwa. Jak powinni zachować się rodzice w kościele.

Katecheci to temat trzeciej części (s. 59–63). Faktycznie wskazano na rolę katechetów w religijnej formacji dziecka oraz zadania dla spowiedników.

Prezentowane opracowanie podejmuje próbę kompleksowego spojrzenia na pierwszą spowiedź. Czyni to poprzez ukazanie wielorakiej aktywności głównych bohaterów ludzkich, tj. dziecka, rodziców, katechetów i spowiedników. Ważnym jest wewnętrzna wszystkich koordynacja, aby w ten sposób jak najlepiej pomóc dziecku w przeżyciu tego sakramentu. Trzeba podjąć wszelkie możliwe działania, aby to szczególnie doświadczenie mogło wydawać pozytywne owoce także w całym dorosłym życiu

Książka ta stanowi swoisty przewodnik dla dzieci, rodziców i katechetów oraz kapłanów. Jednak najważniejszą postacią, którą wszyscy winni sobie uświadamiać to miłosierny Jezus Chrystus. To jest konkretne doświadczenie miłości samego Boga. Spowiedź jest bowiem spotkaniem z Nim samym, ku przebaczeniu i pojednaniu.

Z książki tchnie duża miłość do dzieci oraz z troską o rozwój ich wiary, która winna stanowić integralny element szerszego procesu, który będzie trwał przez całe życie. Autor czyni to językiem bardzo komunikatywnym, w czym pomaga mu zapewne szerokie doświadczenie kontaktów z dziećmi i znajomość ich języka.

Cennym uzupełnieniem czy wręcz swoistym dopowiedzeniem są ilustracje Artura Nowickiego. Z pewnością przemawiają one do dzieci w tym wieku. Tchnie z nich duże ciepło oraz umiejętność graficznego przybliżenia wielu kwestii związanych z sakramentem pokuty i pojednania. Autor często umiejętnie połączył przesłanie bi-

blijne z prawdą życia konkretnego dziecka przygotowującego się do pierwszej spowiedzi.

Książka bp. Antoniego Długosza może być cenną pomocą dla dzieci, rodziców, katechetów i spowiedników nie tylko na ten jedyny raz, ale i w wielu późniejszych sytuacjach. Być może, że zechcą do niej także sięgnąć chrzestni, którzy stają przecież obok dziecka. Sam sakrament zostaje wpisany w szerszą formację i edukację katechetyczną.

Należy oczekiwać, że autor z czasem przygotuje odpowiednią pomoc także do Pierwszej Komunii św. W tym sakramencie dopiero ma swoją pełnię i jakby dopełnia sakramentalną spowiedź. Do pewnego stopnia one wręcz wymagają się wzajemnie.

Bp Andrzej F. Dziuba